

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202716
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4420202716.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, zastúpenému Bartošik Šváby s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX D., XXX XX A. E., zastúpenej Mgr. Michal Ferčák, advokát so sídlom Bernolákova 1652, 955 01 Topoľčany, IČO: 50 825 739, o zaplatenie 597 977,99 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/38/2020-570 zo dňa 09.10.2024, v znení opravného uznesenia 13C/38/2020-599 zo dňa 26.08.2025, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie **o d m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 13C/38/2020-570 návrh žalobcu zo dňa 18.09.2024 na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 163, § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že žalobca navrhol podaním zo dňa 18.09.2024 prerušenie konania na dobu 12 mesiacov, návrh zdôvodnil tým, že žalobca navrhol zastavenie exekučných konaní, v ktorých si F. G. vymáha zaplatenie sumy 597 977,99 eura (6Er/710/2012 a 15Er/710/2012), pričom tieto konania dosiaľ zastavené neboli a je sporné, či o nich exekučný súd musí rozhodnúť, uviedol, že preto je na mieste prerušenie konania, nakoľko v súčasnosti nie je možné žalobu žalobcu zamietnuť. Pokiaľ by sa tak nestalo, bude nútený vymáhať tieto prostriedky naďalej a pokiaľ by zastavené boli (právoplatne), zväži žalobca späťvzatie žaloby, prípadne uzavretie zmieru so žalovanými. Súd prvej inštancie mal za to, že prerušenie konania z dôvodu prebiehajúcich exekučných konaní medzi iným subjektom než je žalobca a žalovanou nie je dôvodom pre prerušenie tohto konania, nakoľko tieto exekučné konania nemajú žiaden vplyv na posúdenie hmotnoprávneho vzťahu, ktorý je predmetom posúdenia súdom v tomto konaní a na určení, či žalobcom tvrdený nárok voči žalovanej je v čase rozhodovania súdu daný alebo nie. Nevzhladol žiaden dôvod na prerušenie konania ani do skončenia uvedených exekučných konaní, nie to ešte na dobu navrhovanú žalobcom (12 mesiacov), súdu prvej inštancie nebolo zrejmé prečo by konanie malo byť prerušené práve na takúto dobu a nie inú.

2. Žalobca podal v zákonnej lehote voči tomuto uzneseniu odvolanie. Navrhoval napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd konanie preruší na dobu (12) dvanástich mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia o prerušení konania, alternatívne zruší uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Namietal, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci tým, že v rozpore s § 236 CSP a relevantnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít riadne neodôvodnil svoje právne závery, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru v uznesení nijako nevysvetlil: prečo

údajne dôvody uvádzané žalobcom v jeho návrhu a doplňujúcom podaní žalobcu zo dňa 04.10.2024 nie sú dôvodmi na prerušenie konania, prečo exekučné konania nemajú žiaden vplyv na posúdenie hmotnoprávneho vzťahu, ktorý je predmetom posúdenia súdom v tomto konaní, prečo exekučné konania nemajú žiaden vplyv na posúdenie, či žalobcom tvrdený nárok voči žalovanej je v čase rozhodovania súdu daný alebo nie, prečo súd vôbec nezobral do úvahy argumentáciu týkajúcu sa vplyvu exekučných konaní na uplatňovaný nárok žalobcu voči žalovanej a prečo sa s ňou vôbec nevysporiadal. Žalobca v odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia najvyšších súdnych autorít SR týkajúcich sa práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Namietal, že napadnuté uznesenie neobsahuje objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli súd prvej inštancie k jeho prijatiu a ktoré sú spôsobilé výrok napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, prečo súd na konkrétne skutkové okolnosti uvádzané žalobcom v návrhu a podaní aplikoval, resp. zvolil procesný postup zamietnutia návrhu žalobcu na prerušenie konania. Uznesenie neobsahuje právne posúdenie, prečo dôvody uvádzané žalobcom ako dôvody pre prerušenie konania nenapĺňajú dôvody pre prerušenie konania v zmysle § 164 CSP. Napadnuté uznesenie predstavuje podľa názoru žalobcu tiež prípad „úradnícko-formalistického výkonu“ súdnictva, ktorý zakladá porušenie práva na spravodlivý proces. Z uvedeného má žalobca za to, že prišlo k naplneniu dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b).

3. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nenaplnenie hypotézy § 164 CSP odôvodňujúceho prerušenie predmetného konania. Nesprávne právne posúdenie podľa jeho názoru spočívalo v tom, že súd prvej inštancie prijal záver, že prebiehajúce exekučné konania medzi iným subjektom než je žalobca a žalovanou nie sú dôvodom pre prerušenie tohto konania, exekučné konania nemajú žiaden vplyv na posúdenie hmotnoprávneho vzťahu, ktorý je predmetom posúdenia súdom v tomto konaní, exekučné konania nemajú žiaden vplyv na posúdenie, či žalobcom tvrdený nárok voči žalovanej je v čase rozhodovania súdu daný alebo nie. Poukázal na to, že súd predmetné konanie v roku 2023 prerušil uznesením sp. zn. 13C/38/2020-429 zo dňa 09.06.2023 až do právoplatného skončenia sporu vedeného Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 15C/357/2013 o určenie neplatnosti právnych úkonov medzi F. G. ako žalovaným a žalovaným 2/ ako žalobcom a žalobcom ako intervenientom na strane žalovaného 2/. Žalobca v odvolaní tvrdil, že práve existencia Exekučných konaní je dôvodom, pre ktorý si žalobca vymáha od žalovanej 1/ a žalovaného 2/ bezdôvodné obohatenie vo výške 597.977,99 eura spolu s príslušenstvom, nakoľko na prijatie úhrady vo výške celkom 597.977,99 eura nebola žalovaná 1/ v dôsledku účinkov tzv. arrestatoria a inhibitoria Exekučných konaní (§ 106 Exekučného poriadku) oprávnená. Inými slovami, nebyť existencie Exekučných konaní, žalovaná 1/ by bola oprávnená v zmysle § 562 Občianskeho zákonníka prijať plnenie vo výške žalovanej sumy a k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu by nikdy nedošlo. Súd v roku 2023 prerušil konanie pre rovnaké dôvody, pre ktoré žalobca žiadal prerušiť aj v roku 2024, avšak v tomto roku už nezakladajú dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 164 CSP. Takto protirečivé závery súdu nemôžu obstáť a súd nemá jasno v tom, či ide o dôvody pre prerušenie konania podľa § 164 alebo nie.

4. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/33/2023-1209 zo dňa 24.07.2024, v ktorom súd konštatoval, že notárske zápisnice, ktoré sú exekučnými titulmi v exekučných konaniach, v ktorých žalobca vystupuje ako poddĺžnik žalovaného 2/ (sp. zn. 15Er/710/2012, EX 1584/12 o vymoženie 265.500 eur s príslušenstvom a sp. zn. 6Er/710/2012, EX 1607/12 o vymoženie 332.000 eur s príslušenstvom) sú materiálne nevykonateľné, nakoľko neplatnosť právneho úkonu tvoriaceho hmotnoprávny základ exekučnej notárskej zápisnice (zmluvy o pôžičke) znamená ich nespôsobilosť ako exekučného titulu, ktorá by mala vyústiť do zastavenia exekúcie z dôvodu jej neprípustnosti. V predmetných exekučných konaniach preto v súlade s ustálenou judikatúrou existuje dôvod pre zastavenie predmetných exekúcií v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom ku dňu začatia Exekučného konania (01.01.2012 až 08.08.2012): „Exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.“, pričom týmto iným dôvodom, pre ktorý nemožno predmetné exekúcie vykonať, je neplatnosť Zmlúv o pôžičke 2 a 3 tvoriacich hmotnoprávny základ Notárskych zápisníc 2 až 4 ako exekučných titulov, ktorých neplatnosť bola právoplatne určená v Rozsudku KS TT. Práve z uvedeného dôvodu podal žalobca dňa 18.09.2024 návrhy na zastavenie Exekučných konaní, o čom predložil súdu dôkazy v návrhu zo dňa 18.09.2024. V prípade, ak budú exekučné konania skutočne právoplatne zastavené, žalobca podľa jeho názoru nebude nútený viac pokračovať v predmetom konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia, nakoľko odpadne prekážka účinkov arrestatoria a inhibitoria exekučných konaní (§ 106 Exekučného poriadku) a žalovaná si bude môcť prijaté plnenie ponechať ako riadne plnenie v zmysle § 562 Občianskeho zákonníka.

Nakoľko ale Exekučné konania neboli ku dňu podania tohto odvolania právoplatne zastavené, nie je možné zamietnuť žalobu žalobcu v tomto konaní, nakoľko právny stav zostal nezmenený, teda exekučné konania stále prebiehajú, platia účinky arrestatoria a inhibitoria a žalovaná tak prijala plnenie od žalobcu neoprávnene a bezdôvodne sa obohatila. Žalobca je z tohto dôvodu aj naďalej nútený viesť z dôvodu právnej istoty a zachovania premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia predmetné konanie.

5. V zmysle § 562 OZ splní dlžník dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie. Týmto subjektom bol v zmysle § 108 ods. 3 Exekučného poriadku F. G. ako oprávnený v exekučných konaniach. Nakoľko ale žalobca plnil napriek existencii príkazov na začatie exekúcie a exekučných príkazov na bankový účet žalovanej, k splneniu jeho dlhu v zmysle § 559 ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 108 ods. 3 Exekučného poriadku nedošlo, nakoľko účinky pôsobiacich príkazov na začatie exekúcie a exekučných príkazov spôsobili, že tento prevod finančných prostriedkov vo výške 597.977,99 eura bol absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Odo/1355/2005 zo dňa 26.09.2007, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/3/2013 zo dňa 29.04.2015, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/895/2014.

6. Žalobca mal za to, že na prijatie úhrady vo výške celkom 597.977,99 eura nebola žalovaná v dôsledku účinkov tzv. arrestatoria a inhibitoria exekučných konaní (§ 106 Exekučného poriadku) oprávnená. Nebyť existencie exekučných konaní, žalovaná by bola oprávnená prijať plnenie vo výške žalovanej sumy a k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu by nikdy nedošlo. Táto prekážka (existencia účinkov arrestatoria a inhibitoria exekučných konaní) však môže odpadnúť okamihom nadobudnutia právoplatnosti príslušných rozhodnutí súdu o zastavení predmetných exekučných konaní. Preto je účelné a hospodárne počkať až do právoplatného zastavenia oboch exekučných konaní. V prípade, ak budú exekučné konania skutočne právoplatne zastavené, žalobca nebude nútený viac pokračovať v predmetom konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia, nakoľko odpadne prekážka účinkov arrestatoria a inhibitoria exekučných konaní (§ 106 Exekučného poriadku) a žalovaná si bude môcť prijaté plnenie ponechať ako riadne plnenie v zmysle § 562 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/48/2020, v ktorom uviedol, že „Rozhodovanie o prerušení konania pre dôvody podľa § 164 CSP je vedené v podstatnej miere v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi zásadne vtedy, ak prebieha iné konanie (nielen súdne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej“. Podľa názoru žalobcu predstavuje existencia exekučných konaní a otázka pôsobenia účinkov arrestatoria a inhibitoria a ich zániku v prípade zastavenia exekučných konaní práve takú otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej a pre ukončenie sporu ako takého bez nutnosti jeho meritórneho prejednania.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, napadnuté uznesenie považovala za vecne správne a žalobcom podané odvolanie za nedôvodné. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 435/2020 z 11. októbra 2022 podľa, ktorého sa nedá súhlasiť so všeobecne formulovaným názorom, že vykonateľnou môže byť aj notárska zápisnica, ktorá nemá základ v hmotnom práve. Notárska zápisnica o súhlase s vykonateľnosťou ako procesný inštitút majúci význam pre exekúciu (exekučný titul) nemôže odrážať absenciu hmotnoprávnej reality. Takému prístupu štát a jeho orgány chrániace základné práva a slobody nemôžu poskytnúť právnu ani súdnu ochranu. Od notárov nemožno požadovať, aby pred vydaním notárskej zápisnice vykonávali dokazovanie porovnateľné s dokazovaním v rámci súdneho konania. Potom je ale nutné vyžadovať od exekučného súdu, aby sa v prípade, ak povinní nastolia pochybnosti viažuce sa na reálnosť hmotnoprávneho základu notárskej zápisnice, touto otázkou zaoberal. K tomu Ústavný súd SR dodáva, že aj Najvyšší súd už judikoval, že „notárska zápisnica uvedená v § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku je síce verejná listina (§ 3 ods. 4 Notárskeho poriadku), nemá však pre účastníkov účinky právoplatnosti a záväznosti, ktoré má napríklad rozhodnutie súdu v občianskom súdnom konaní (porovnaj § 159 O.s.p.). Pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je – rovnako ako v prípade iných exekučných titulov – podstatné, či obsahuje všetky náležitosti stanovené pre jej vykonateľnosť. Samozrejme, vymáhanie plnenia, na ktoré oprávnený nemá nárok, treba považovať za neprípustné. Pokiaľ teda poverený súdny exekútor vedie exekúciu na základe notárskej zápisnice, i keď oprávnený nemá na vymáhané plnenie podľa hmotného práva nárok, je tým daný dôvod na zastavenie exekúcie“ (uznesenie Najvyššieho súdu č. k. 3ECdo/154/2013 z 26. mája 2015). Predmetné exekučné konania vedené v prospech F. G. tak nemôžu mať žiadny vplyv na posúdenie hmotnoprávneho vzťahu strán tohto sporu. Exekučne vymáhané nároky F. G. totiž nemajú žiadny hmotnoprávny základ, čo bolo právoplatne rozhodnuté príslušnými súdmi (rozsudkom KS

v Trnave sp. zn. 11Co/33/2023 - 1209 zo dňa 24. júla 2024 a rozsudkom OS Galanta z 22.11.2022, sp.zn. 15C/357/2013-1087). Z povahy veci je preto vylúčené, aby bol daný nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie 597 977,99 eura s príslušenstvom. Exekučné konanie predsa nemá prebiehať samoučelne, ale v záujme vymoženého konkrétneho hmotnoprávneho nároku oprávneného, ktorý v spornom prípade neexistuje a nikdy reálne neexistoval. Do spisu doložené právoplatné rozsudky KS v Trnave sp. zn. 11Co/33/2023 - 1209 zo dňa 24. júla 2024 a OS Galanta z 22.11.2022 sp. zn. 15C/357/2013-1087 jasne preukazujú, že je vylúčené, aby mal F. G., či nebudaj súdny exekútor akékoľvek čo i len hypotetické nároky voči žalobcovi. Z povahy veci je vylúčené, aby sa následkom plnenia v sume 597 977,99 eura zo dňa 17.9.2019 na účet IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX F. G. úspešne domáhal voči žalobcovi akéhokoľvek nároku. F. G. totiž preukázateľne nedisponuje, ani nedisponoval žiadnou materiálne vymáhateľnou pohľadávkou vymáhanou v sporných exekúciách.

8. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobcov odkaz na účinky arestatoria a inhibitoria neobstojí ani z ďalších dôvodov. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 17C/97/2003-931 zo dňa 21.06.2018 vyplýva, že žalovaná istina sa stala splatnou dňa 27.06.2001 a žalované úroky z omeškania v období od 01.09.2001 do 24.11.2011. Dňa 25.11.2011 tak bola známa a najmä splatná celá suma pohľadávky na úrokoch z omeškania. Exekučné príkazy Ex 1607/12 a Ex 1584/12 mali byť súdnym exekútorom vydané dňa 02.07.2012. Čiže rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 17C/97/2003-931 zo dňa 21.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/175/2018-992 zo dňa 04.07.2019 boli vydané až po dátume 02.07.2012 (teda po vydaní predmetných exekučných príkazov) a exekučné príkazy na vykonanie exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok Ex 1607/12 zo dňa 02.07.2012 a Ex 1584/12 zo dňa 02.07.2012, nemajú na tieto rozsudky žiadne právne účinky. Exekúcia prikázaním iných peňažných pohľadávok by sa fakticky vykonala tak, že by oprávnený podal voči dlžníkovi povinného poddlžnícku žalobu. Zmyslom kladného rozhodnutia o poddlžníckej žalobe je, aby oprávnený získal exekučný titul priamo voči poddlžníkovi, pretože s ním nebol v pôvodnom exekučnom konaní (v ktorom bol vydaný exekučným príkaz podľa § 105 a nasl. Exekučného poriadku) v žiadnom právnom vzťahu. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by napriek doručenému exekučnému príkazu podľa § 105 a nasl. Exekučného poriadku dlžník (v danom prípade žalobca) nezaplátil oprávnenému (v danom prípade F. G.) splatnú pohľadávku, k reálnemu vykonaniu exekúcie by došlo podaním poddlžníckej žaloby. F. G. by bol oprávnený túto žalobu podať už počnúc dňom 25.11.2011, keďže vtedy sa stala splatnou celá pohľadávka vzniknutá titulom nároku spoločnosti K-KARÁT na úroky z omeškania. Takáto žaloba nebola do vydania rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 17C/97/2003-931 zo dňa 21.06.2018, ani rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/175/2018-992 zo dňa 04.07.2019 podaná. Exekučné príkazy Ex 1607/12 zo dňa 02.07.2012 a Ex 1584/12 zo dňa 02.07.2012 boli vydané v čase, kedy boli úroky z omeškania v celej výške známe a splatné. Napriek tomu predložené exekučné príkazy v časti „Špecifikácia prikázanej pohľadávky“ obsahujú (s výnimkou spisovej značky súdneho konania) iba všeobecné formulácie. V exekučných príkazoch absentuje jednoznačné vymedzenie pohľadávky a právneho dôvodu jej vzniku, preto ich žalovaná považuje aj naďalej za absolútne bezpredmetné.

9. Žalovaná namietala, že žalobca poskytnutím plnenia v sume 597 977,99 eura ako úrokov z omeškania z dlžnej sumy preukázateľným spôsobom len plnil svoju zákonnú (a následne aj súdom uloženú) povinnosť a táto suma bola vyplatená veriteľovi z hmotnoprávneho právneho vzťahu (kto bol majiteľom alebo disponentom bankového účtu nie je podstatné, nakoľko plnenie bolo uhradené v súlade s vôľou veriteľa a v konečnom dôsledku sa dostalo do jeho dispozičnej sféry). Žalovaná má za to, že žalobca nikdy nebol oprávnený domáhať sa spätného vyplatenia poskytnutého plnenia a už vôbec nie od žalovanej (ktorá bola len platobným miestom, nie príjemcom plnenia). Pokiaľ žalobca poukázal na predchádzajúce prerušenie konania uznesením sp. zn. 13C/38/2020-429 zo dňa 09.06.2023, potom pripomíname, že v danom prípade došlo k prerušeniu konania podľa § 163 CSP, pretože žalovaná svojím podaním zo 07.06.2023 s navrhovaným prerušením konania súhlasila. Jednalo sa tak o procesne odlišnú situáciu.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodol vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) tak, že odvolanie ako neprípustné podľa § 355 ods. 2 a § 386 písm. c) CSP odmietol vychádzajúc z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

11. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 357 písm. n) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP.

14. Zákon v ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, čo znamená, že v ostatných prípadoch je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie neprípustné. Podľa § 357 písm. n) CSP je odvolanie prípustné výlučne proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a), resp. podľa § 164 CSP prerušil. Keďže v prejednávanej veci súd prvej inštancie návrhu žalobcu na prerušenie konania nevyhovел, zamietol ho, nebolo proti zamietajúcemu uzneseniu odvolanie prípustné.

15. Ústavný súd SR k prípustnosti odvolania voči zamietajúcemu uzneseniu o prerušení konania v uznesení sp. zn. III. ÚS 129/2022 zo dňa 24.02.2022 uvádza, že je potrebné si „uvedomiť účel prerušenia konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ktorým je zabezpečenie rýchlosti a hospodárnosti konania, ktorú môže súd dosiahnuť aj tak, že vyčká na rozhodnutie iného súdu, ktorý rieši otázku, na ktorú si môže odpoveď sformulovať aj vo veci konajúci súd. Účelom prerušenia konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku preto nie je ochrana stranou uplatneného nároku, ale zabezpečenie celkom inej hodnoty, ktorá má priamy dosah na záujmy strán konania len vtedy, ak k prerušeniu konania dôjde, keďže to môže viesť k jeho nedôvodnému predĺženiu. Pri zamietnutí návrhu na prerušenie konania však konajúci súd musí vyriešiť sám otázky riešené v inom konaní, a to v rozhodnutí vo veci samej. To z pohľadu strán konania vedie k tomu, že budú mať možnosť spochybniť rozhodnutie o tejto otázke riešenej súdmi v dvoch konaniach opravným prostriedkom proti rozhodnutiu vo veci samej. Preto i z pohľadu účelu prerušenia konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku nie je dôvod na to, aby z pohľadu ústavného bolo ustanovenie § 357 písm. n) Civilného sporového poriadku vykladané tak, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je odvolanie prípustné.“

16. Záverom odvolací súd konštatuje, že na neprípustnosť odvolania nemalo žiadny vplyv ani nesprávne poučenie účastníka konania o prípustnosti opravného prostriedku (viď uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 129/2022-22 zo dňa 24.02.2022).

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní procesným postupom podľa § 386 písm. c) CSP, teda tak, že odvolanie žalobcu odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon neprípúšťa možnosť podať riadny popravný prostriedok – odvolanie.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).